

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. Русе, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венцислав Д. Василев

при участието на секретаря Юлия К. Острева
като разгледа докладваното от Венцислав Д. Василев Административно наказателно дело № 20224520202073 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Виваком България“ ЕАД, представлявано от изпълнителния директор Николай Андреев до Русенски Районен съд, против наказателно постановление № Р-000857 от 18.10.2022г., издадено от директора на РД – Русе към ГД „Контрол на пазара“ към КЗП, с което за нарушение на чл.68в във вр.с чл.68г, ал.1 КЗП и на основание чл. 210а ЗЗП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

С жалбата се моли съдът да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно.

Наказаното дружество, редовно призовано, не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

АНО, редовно призован, изпраща процесуален представител, който поддържа становище за неоснователност на жалбата.

РРП, редовно призовани, не изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

Съдът след преценка на събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.02.2022г. потребителят Й.Т. подава заявление до жалбоподателя в офис 4712, находящ се на бул.Липник № 121д в гр.Русе, за прекратяване на фиксирана телефонна услуга VIVACOM FIX (л.л.41-42 от делото). Съставен е приемо-предавателен протокол за върнато оборудване, подписан от двете страни (л.л.43-44). След прекратяване на тази услуга

потребителят заплаща на 18.04.2022г. задължения по фактура (частична) в размер на 3.10 лв. (л.39) и на 17.05.2022г. – задължения по фактура 1321251302/01.05.2023г. на стойност 63.80 лв. (л.40), в която е таксувано и върнатото оборудване. Заплащането е извършено на каса на Easy Pay. На 18.05.2022г. потребителят посещава офиса на търговеца, за да изясни защо е начислена по-високата сметка. Извършена е проверка в системата и е установено, че не е отразено коректно връщането на оборудване за ползвана фиксирана телефонна услуга. Издаден е съответен документ за корекция на сметката на потребителя на 18.05.2022г. (л.34).

На 01.06.2022г. в РД-Русе на КЗП постъпва жалба от потребителя срещу действия на БТК ЕАД, извършени в офис на компанията в гр.Русе, изразяващи се в неправомерно начисляване на неустойка за върнато оборудване след прекратяване на договорни отношения с компанията (л.38). Извършена е проверка от контролните органи, чиито констатации са отразени в КП № К-27255808/02.06.2022г.(л.л.36-37). Изискано е становище от търговеца и такова е депозирано на 10.06.2022г. В него търговецът не оспорва фактите и твърди, че поради технически несъответствия в сметката на потребителя е начислена неустойка за оборудването (л.33-35).

Със Заповед № 577/08.08.2022г. и въз основа на решение на Комисията, Председателят на КЗП забранява на жалбоподателя при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика по см. на чл.68г, ал.1 ЗЗП, а именно: да начислява на потребителите неустойка за невърнато устройство, при условие, че последните са изпълнили своето задължение да върнат предоставеното им за ползване оборудване в договорения между страните срок (л.л.23-25). В мотивите на заповедта се приема, че действията на търговеца в процесния случай попадат в хипотезата на чл.68г, ал.1 ЗЗП, във вр.с пар.13, т.28 от ДР на ЗЗП. Заповедта е влязла в сила. За констатираното нарушение Н. Д. съставила АУАН № 000857/22.08.2022г. срещу дружеството (л.л.20-21) , който бил връчен на надлежно упълномощен представител на търговеца. Въз основа на него АНО издал обжалваното НП № Р-000857/18.10.2022г. срещу „Виваком България“ ЕАД, в което е възпроизведена подробно фактичката обстановка от АУАН и с което му наложил горепосочената санкция.

Жалбата е допустима, защото е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, което има право на жалба.

Разгледана по същество е неоснователна.

В съдебно заседание на 17.01.2023г. е разпитана в качеството на свидетел Н. Д. - актосъставител, която свидетелства относно фактите и обстоятелствата, касаещи нарушението. Съдът кредитира нейните показания като безпристрастни, подробни, съответстващи напълно на събраните писмени доказателства.

По делото са представени Заповед № 795 ЛС/05.08.201г. и Заповед № 769/13.10.2022г. на Председателя на КЗП, с оглед доказване компетентността на актосъставителя и на административно наказващия орган (л.л.47-48).

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи.

АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, надлежно овластени по реда на чл.233, ал.1 и ал.2 ЗЗП, вр. с чл.37, ал.1,б.“б“ ЗАНН, респ.чл.47, ал.2 ЗАНН.

АУАН и наказателното постановление са издадени в предвидената от закона форма. Те съдържат изискуемите от закона реквизити (арг. чл.42, ал.1 ЗАНН и чл.57, ал.1 ЗАНН).

В хода на проведеното административно наказателно производство са спазени съществените процесуални правила. Жалбоподателят е уведомен за започналото производство, запознат е със събраните в неговия ход доказателства. АУАН е съставен в присъствие на надлежно упълномощен представител на търговеца и му е връчен, което е установено чрез полагане на подпис. Фактите и обстоятелствата относно нарушението са изложени пълно и ясно, което е дало възможност на нарушителя да разбере обвинението. Дадена му е възможност да направи възражения. Не е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Спазен е преклузивният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН за съставяне на АУАН. Този срок започва да тече от момента, в който контролният орган е разполагал с цялата необходима информация, за да бъде извършена преценка за наличието или липсата на твърдяното административно нарушение. Установяването дали една търговска практика е нелоялна или не, съгласно разпоредбата на чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, се извършва по специален ред и от орган, различен от актосъставителя, като едновременно с това, обстоятелството дали прилаганата от търговеца практика е нелоялна, касае факт от обективната страна на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството жалбоподател.

Съдът приема, че не е допуснато нарушение на материалния закон. АНО правилно е установил релевантните факти и ги е подвел под приложимата правна норма. Изводите за наличие на административно нарушение се споделят от съда.

Търговецът е наказан за извършено нарушение на чл.68в във вр. с чл.68г, ал.1 ЗЗП, а санкцията е определена на основание чл.210а ЗЗП (в редакцията по време на извършване на деянието). Нормата на чл.68в ЗЗП забранява нелоялните търговски практики. А съгласно чл.68г, ал.1 ЗЗП търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако протИ.речи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

Установяването на нелоялната търговска практика по надлежния ред от компетентния орган има преюдициален ефект по отношение административнонаказателната отговорност на лицата по чл.210а от ЗЗП, доколкото съставът на нарушението по този текст във връзка с чл.68в от ЗЗП изисква да е налице използвана нелоялна търговска практика в нарушение на забраната за това. Едва след установяването по надлежния ред и от компетентния орган на наличие на нелоялна търговска практика може да се твърди и извършване на административно нарушение от лицето, използвало такава практика. Законодателят е възложил тази дейност на специализирания колективен орган – КЗП с

нормата на чл.68л, ал.1 КЗП. В случая безспорно е установено от посочения орган наличие на нелоялна търговска практика в хипотезата на чл.68г, ал.1 ЗЗП вр. с пар.13, т.28 от ДР на ЗЗП. Това е съставомерен факт, елемент от състава на нарушението по чл.210а от ЗЗП. Процесното административно нарушение е вменено на юридическо лице, поради което не се изследва елемента „вина“. Наказанието е правилно определено – наложена е имуществена санкция в минимален размер съгласно действащия към момента на извършване на деянието закон.

Възраженията на жалбоподателя са неоснователни по следните съображения:

Не се установява нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН. От текста на наказателното постановление е видно, че наказващият орган се е запознал АУАН, анализирал е неговата законосъобразност с оглед събраните доказателства, вкл. е изследвал дали търговецът е извършил нарушение. В случая по безспорен начин е установено извършването на нарушението, самоличността на нарушителя, което е дало основание на АНО да издаде оспореното наказателно постановление (арг. чл.53, ал.2 ЗАНН).

Неоснователно е възражението относно чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. В наказателното постановление е налице пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, вкл. и място на извършване. Навсякъде в АУАН и наказателното постановление точно и ясно е изписана датата, когато неправомерно е начислена неустойка за върнатото оборудване, което действие е квалифицирано като нелоялна търговска практика.

Съдът намира за неоснователни доводите несъставомерност на деянието. Твърденията в жалбата, че случаят е изолиран в практиката на търговеца, както и че грешката е отстранена веднага след като потребителят е поискал обяснения, е без значение за съставомерността на деянието.

Претенцията за квалифициране на деянието като маловажен случай на административно нарушение е неоснователна. Не са налице предпоставките на чл. 28 вр. § 1 т.4 от ДР на ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не разкрива белезите на маловажен случай, съгласно легалната дефиниция съдържаща се в последната разпоредба. Нарушението, за което е санкционирано дружеството, е формално, на просто извършване, поради и което за неговата съставомерност не се изисква да са настъпили вредни последици. Не се установиха изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, въз основа на които да бъде направен извод, че извършеното от жалбоподателя нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Нарушението касае правилата за защита потребителя, на които законодателят е придал особена значимост. Същото е отстранено едва след като потребителят е потърсил обяснение от доставчика на услугата.

Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски, съдът приема, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на КЗП направените по делото разноски за процесуално представителство от юрисконсулт в размер, определен в чл.37 от Закона за правната помощ съгласно препращащата разпоредба на чл.

63д, ал. 5 във вр. с ал.4 от ЗАНН. Съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Според чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лева. Като съобрази фактическата и правна сложност на конкретния спор, съдът приема, че следва да се присъди възнаграждение от 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, вр. с чл. 63, ал.9 ЗАНН и чл.63д, ал.4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-000857/18.10.2022г. на Директора на Регионална дирекция за областите Габрово, Велико Търново, Русе, Ловеч и Плевен със седалище Русе към ГД“Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което за нарушение на чл.68в във вр. с чл.68г, ал.1 КЗП и на основание чл. 210а ЗЗП на „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Цариградско шосе“ № 115и, с ЕИК 831642181, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, да заплати на Комисия за защита на потребителите – София сумата 100 лв. (сто лева) разноски за водене на делото.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Русе в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____